

يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ». «إِذَا خَلَكُوا، سَلَامٌ خَيْرٌ كَرِيءٌ، خَوَارِهِ وَرَكْرِيءٌ، خَيْلُولِي وَيَالِي أَوْ دَشِيءٌ بِه دَاسِي حَالِ كَيْ لَمُونُخُ كَوِيءٌ جِي خَلِكُ وَيَدِهْ وَي، نُو جَنَّتْ تَهْ بَهْ بِه سَلَامَتِي □ سِرِهْ دَاخِلْ شَيْءٌ

له عبدالله بن سلام رضي الله عنه نه روایت دی وایې چې کله رسول الله صلى الله عليه وسلم مدينې ته راغی نو خلک یې مخې ته ورتول شول او داسې ويل کېدل چې: د الله رسول صلى الله عليه وسلم راغلی! د الله رسول صلى الله عليه وسلم راغلی! د الله رسول صلى الله عليه وسلم راغلی! درې ځلې. نو زه په خلکو کې ورغلم چې ويې گورم، کله چې ما د هغه مخ وليد نو پوه شوم چې د درواغجن سپرې مخ نه دی، نو لومړې شی چې ما له هغه څخه واورېد دا و چې ويې ويل: «يَا أَيُّهَا النَّاسُ، أَفْشُوا السَّلَامَ، وَأَطْعِمُوا الطَّعَامَ، وَصَلُّوا الْأَرْحَامَ، وَصَلُّوا بِاللَّيْلِ وَالنَّاسُ نِيَامٌ، تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ بِسَلَامٍ». «إِذَا خَلَكُوا، سَلَامٌ خَيْرٌ كَرِيءٌ، خَوَارِهِ وَرَكْرِيءٌ، خَيْلُولِي وَيَالِي أَوْ دَشِيءٌ بِه دَاسِي حَالِ كَيْ لَمُونُخُ كَوِيءٌ جِي خَلِكُ وَيَدِهْ وَي، نُو جَنَّتْ تَهْ بَهْ بِه سَلَامَتِي □ سِرِهْ دَاخِلْ شَيْءٌ

[صحیح]

کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم مدينې ته راغی او خلکو وليد، نو خواته یې ورچاېک شول، له دوی څخه یو تن عبد الله بن سلام يهودی هم و، نو کله یې چې وليد، پوه شو چې مخ یې د درواغجن سپرې نه دی، ځکه چې رها، بنکلا، وقار او رېښتینولي پکې له ورايه برېښېده. نو لومړی هغه څه چې له رسول الله صلى الله عليه وسلم څخه یې واورېدل دا و چې خلک یې داسې کارونو ته هڅول چې جنت ته د داخلېدو لامل گرځي لکه: لومړی: د سلام ډالۍ خپرول، دا صفت په ډاگه کول او د هر چا پر وړاندې یې زیات کارول که هغه پېژنې او یا نه. دویم: په صدقې، ډالیو او میلمه پالنې سره خواره ورکول. دریم: له هغه چا سره اړیکې پالل چې د مور او یا پلار له اړخه دې خپلوان وي. څلورم: د شپې لمونځ په داسې حال کې چې خلک ویده وي.

<https://sunnah.global/hadeeth/ps/show/5520>